Dosarul nr. 1-159/23
1-23182393-08-1-20122023

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

26 februarie 2024 or. Anenii Noi

Judecătoria Anenii Noi (sediul central)
Instanța de judecată constituită din:
Preşedintele şedinţei, judecător Nicolae Ghedrovici
Grefieră Liudmila Sucitu

Cu participarea:
Procurorului Podrez Serghei
Părții vătămate Tertiuc Ilie
Avocatul inculpatului Leancă Liliana
Inculpatului Albu Ion

examinând în ședință publică, în procedura generală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Albu Ion *****, a.n. *****, IDNP *****, originar din sat. *****, or. *****și domiciliat în or. *****, str. *****, cetățean al Republicii Moldova, nesupus militar, studii medii incomplete, concubinaj, persoane la întreținere nu are, anterior judecat:

- prin sentința Judecătoriei Călărași din 24.11.2010, în baza art.186 alin.(2) lit. c) CP, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani în penitenciar de tip semiînchis cu aplicarea art. 90 CP, pe un termen de probă de un an;

- prin sentința Judecătoriei Călărași din 23.03.2012, în baza art.186 alin.(2) lit. c) și d) CP, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de doi ani cu aplicarea art.85 CP, prin adăugarea parțială a părții neexecutate prin sentința Judecătoriei Călărași din 24.11.2010 și a-i stabili pedeapsă definitivă sub formă de 2 (doi) ani și 3 (trei) luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis;

- prin sentința Judecătoriei Șoldănești din 10.12.2012, în baza art.145 alin.(1) CP și art.186 alin.(2) lit. c) și d) CP, stabilindu-i pedeapsă în temeiul art.84 CP pe un termen de 9 (nouă) ani cu aplicarea art.85 CP, adăugată parțial din pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Călărași din 23.03.2012, sub formă de închisoare 6 (șase) luni, cu stabilirea definitivă pe un termen de 9 (nouă) ani și 6 (șase) luni în penitenciar de tip semiînchis;

- prin sentința Judecătoriei mun. Bălți din 20.06.2014, în baza art.186 alin.(2) lit. b), c) și d) CP, stabilindu-i pedeapsă în temeiul art. 84 alin.(4) CP pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial a pedepselor aplicate prin sentința Judecătoriei Șoldănești din 10.12.2012 și a-i stabili pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 10 (zece) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis;

- prin sentința Judecătoriei mun. Bălți (sediul Central) din 22.03.2018, în baza art.321 CP, stabilindu-i pedeapsă în temeiul art.85 alin.(1) CP, pentru concurs de sentințe, prin cumul parțial a pedepselor aplicate, prin cumularea pedepselor stabilite, prin sentința respectivă și prin sentința Judecătoriei Bălți din 20.06.2014, pedeapsă definitivă sub formă de închisoare de

10 (zece) ani şi 6 (şase) luni, iar în baza art.62 alin.(4) CP, pedeapsa stabilită prin sentința respectivă urmează a fi executată în penitenciar de tip închis;

- prin încheierea Judecătoriei Soroca din 19.12.2016, s-a admis demersul Penitenciarului nr.6 din Soroca în baza art.13 alin. (1) lit. b) din Legea privind Amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la Proclamarea Independenței R.M din 29.07.2016, în vigoare din 09.09.2016, prin sentința judecătoriei Bălți din 20.06.2014, s-a redus cu ¼ termenul de pedeapsă în parte de 5 (cinci) ani 9 (nouă) luni şi 23 zile neexecutată la data intrării în vigoare a prezentei legi, sfârşitul termenului de pedeapsă devenind 20.01.2021;

- prin încheierea Judecătoriei Cahul din 21.01.2020, s-a constatat deținerea în condiții contrare art.3 CEDO în calitate de prevenit în P-16, în perioada 05.07.2012-10.12.2012, adică pentru 158 de zile, iar în perioada 11.12.2012 până la 02.12.2018-17.12.2018-13.01.2019, în final a reduce pedeapsa neexecutată cu 508 zile în calitate de condamnat în penitenciarele nr.17, 11, 6, cu reducerea din pedeapsa neexecutată pentru detenție în condiții contrare art.3 CEDO, eliberându-l pe acesta din stare de detenție,

în comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 186 alin. (2) lit. d) din Codul penal.

Procedura de citare legală respectată.
Date cu referire la examinarea cauzei penale: *20 decembrie 2023 - 26 februarie 2024*.

În baza materialelor cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța,

A C O N S T A T A T :

Albu Ion *****, la 02.11.2023, în perioada orelor 14:00-16:00, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, acționând prin intenție directă, conștientizând pericolul social al acțiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile şi dorind în mod conștient survenirea acestora, folosindu-se de momentul, că nu este observat de nimeni, pe ascuns a sustras, din automobilul de model ”BMW”, cu numărul de înmatriculare ”OXX 015”, care a fost parcat pe teritoriul spălătoriei auto de pe str. Consilierii Naţionale, 38, or.Anenii Noi, o verighetă confecționată din metal prețios, ce îi aparține lui Tertiuc Ilie, cauzându-i ultimului o daună materială în proporții considerabile în valoare de 10000 lei.

Astfel, prin acțiunile sale, Albu Ion *****, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.186 alin. (2) lit. d) Cod penal, adică: „Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”.

Aspecte privind procedura examinării

În ședința de judecată, procurorul Podrez Serghei, inculpatul Albu Ion şi apărătorul Leancă Liliana, care acționează în interesele inculpatului, au solicitat examinarea cauzei în procedură generală, în ședința publică şi în limba de stat, având în vedere că inculpatul nu recunoaște faptele invocate în rechizitoriu, iar în acest sens, în conformitate cu articolele 351 şi 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în limba de stat, în ședința publică, cu participarea inculpatului Albu Ion.

Conform ordinii cercetării judecătorești stabilite, inculpatul a fost audiat după prezentarea probelor acuzării.

Inculpatul Albu Ion, fiind audiat în ședința de judecată, a declarat că vina în comiterea infracțiunii imputate acestuia nu o recunoaște. Pe 02.11.2023, a fost sunat de colegul de lucru, Maxim care i-a spus că va veni d-ul Ilie la spălătorie și a întrebat dacă dânsul este liber și nu are altă mașină la spălat. El i-a spus lui Maxim că nu are mașină la spălătorie și că este liber. După care, până a veni Ilie, el s-a dus să-și facă o cafea. În acel timp a venit Ilie, dânsul a ieșit și el i-a zis ca să îi spele mașina și a ieșit și a plecat. Acesta s-a apucat de spălat mașina prin afară. A spălat-o și a început a spăla prin salon și în acel timp a venit d-ul Ilie și i-a comunicat că el se grăbește și a întrebat, că dacă mai are mult de spălat, la care dânsul i-a spus că are de aspirat salonul și să șteargă plasticul și geamurile la mașină. După aceasta, el a terminat și Ilie s-a achitat pentru spălătorie, a urcat în mașină și a plecat.

După mașina lui Ilie, până în seară, el a mai spălat vreo 8-10 mașini, precis nu își amintește, dacă au fost multe mașini. Înainte de a pleca acasă, a făcut curat în aspirator și acolo a depistat un inel de aur. El l-a luat și l-a pus în buzunar, dar nu a comunicat la șef că a găsit un inel.

La data de 05.11.2023, a fost telefonat de șeful spălătoriei, că s-a pierdut un inel de aur din mașina d-lui Ilie, el i-a comunicat că nu a găsit.

La data de 06.11.2023, pe la orele 11:00, a fost telefonat de d-ul Ilie ca să se prezinte la Comisariatul de Poliţie. Acolo el a comunicat, că a găsit inelul în aspirator.

La data de 07.11.2023, a fost telefonat de anchetatorul care a deschis dosar penal în privința sa și a întrebat dacă poate să restituie inelul de la lombard. Dânsul i-a comunicat că poate să se ducă să îl restituie de la lombard, dar anchetatorul i-a comunicat că dacă acesta poate să se ducă să restituie banii pentru inel, dar inelul să nu îl ia, că se va duce la anchetator să îl ridice.

Ulterior, el s-a dus la lombard și a restituit banii pentru inel, dar inelul nu l-a luat. După aceasta, el l-a telefonat pe Ursu Sergiu și i-a comunicat, că a restituit banii pentru inel, după care el a zis ca să nu ia inelul, dar ca să-l lase.

Pe 13.11.2023, acesta a fost telefonat de anchetator ca să se prezinte la comisariat, că a venit avocatul. După comunicarea cu avocatul și anchetatorul, el a ieșit afară acolo și s-a întâlnit cu Ilie și a vorbit cu dânsul. El i-a comunicat, că dacă acesta își ia plîngerea, dânsul trebuie să-i achite lui 1500 euro, după care el își ia plîngerea. El i-a spus că banii aceștia la moment nu îi are și că în acea zi dînsul trebuia să se ducă la Chișinău să achite pentru operaţia soției.

La întrebarea avocatului, inculpatul a menționat că a găsit inelul în aspirator și s-a gândit să îl ducă în lombard și dacă va veni proprietarul, îl va restitui. El avea nevoie de bani pentru ca să achite intervenția medicală a soţiei care s-a făcut la 10.11.2023. La 07.11.2023, el a restituit inelul proprietarului.

La întrebarea procurorului, inculpatul Albu Ion a indicat, că la spălătorie lucrează din 2020. Pe perioada de activitate au mai fost cazuri cînd a găsit bunuri, dar au fost restituite înapoi. Această dată, el avea nevoie de bani ca să achite pentru operaţie, din această cauză, nu a lăsat bunul ca să îl restituie proprietarului. Dacă apărea stăpânul, el dorea să restituie bunul. Inelul nu l-a luat din mașină. Când a găsit inelul, el nu știa că este a lui Tertiuc Ilie. Când făcea curăţenie, a auzit că ceva a căzut în aspirator. Când a curăţat aspiratorul, a găsit și bănuţi. Nu a restituit inelul în timp ce l-a întrebat administratorul, pentru că acesta s-a gândit că se va duce a doua zi la lombard și îl va restitui proprietarului, pentru că era duminică. El atunci nu s-a gândit ca să spună că a găsit inelul, pentru că îi era rușine. Pentru operaţie avea nevoie de 7000 lei. Operaţia a fost pentru data de 10.11.2023.

Partea vătămată Tertiuc Ilie, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în ședința de judecată a declarat că prin luna octombrie 2023, el a lăsat automobilul BMW, cu nr/î QXX015, la spălătoria auto din Anenii Noi, ca să fie curăţat. Ulterior, pe la orele 16:00, a venit și a luat automobilul și de urgenţă a plecat la Chișinău. În weekend, a fost implicat în menţinerea ordinii publice, ce ţine de birourile de votare, era implicat în s. Maximovca, r. Anenii Noi. Era duminică, data de cinci, după câte își amintește, discuta cu o persoană la telefon și se uita prin automobilul său personal, unde a depistat lipsa inelului. După care, a căutat mai amănunţit prin automobil și nu a depistat inelul. Ulterior, a sunat șeful de la spălătoria auto și a cerut numărul de telefon a persoanei, care a spălat automobilul său. Pe acea persoană îl chema Ion, la care dânsul l-a telefonat pe Ion și l-a întrebat, dacă nu el a luat inelul din automobil, l-a telefonat de mai multe ori.

În ziua de luni, a sunat și a înregistrat informaţia, că i s-a sustras inelul din automobil, după care colegii săi în urma investigaţiilor, au stabilit că Ion a dus inelul la lombardul care se află în or. Anenii Noi.

La întrebarea procurorului, partea vătămată a menționat, că persoana cu nume Ion, care a spălat automobilul său este în sala de ședință. El a venit după automobil practic când finisa spălarea automobilului. Acesta l-a sunat pe Ion și l-a întrebat de inel și să se uite în aspirator, la care Ion a zis că nu l-a luat el, va verifica canalizarea unde ei aruncă gunoiul. Aceasta a fost pe data de cinci. Inelul se afla în centrul mașinii. Lângă frâna de mâină este ca o scrumieră, acolo dânsul păstrează bănuţi și acolo era și inelul.

La întrebarea avocatului, partea vătămată a indicat, că a depistat lipsa inelului după 3-4 zile. A fost pe data de 2. Acesta l-a întrebat pe Ion, dacă nu a găsit inelul. Din comunicarea cu Ion, el a zis că va verifica. Dânsul a vorbit cu proprietarul spălătoriei, care îl cheamă Denis, în privinţa inelului. Denis a zis că la fel a discutat cu Ion, la care Ion a zis că nu a găsit nimic. Scrumiera era închisă. Când a venit să ia automobilul, el nu a verificat, pe motiv că trebuia să plece urgent și nu a avut timp. Acesta poate spune, că nu pentru prima dată a lăsat automobilul la spălătorie, au fost lăsate și alte obiecte preţioase, dar nu a dispărut nimic. Pentru acesta paguba este însemnată. Inelul a fost restituit. Acesta are pretenţii faţă de inculpat.

Martorul Cuciuc Alina, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că pe inculpat îl cunoaște, nu sunt rude. Aceasta activează la Lombard Anenii Noi, care se află pe str. Chișinăului. Funcţia sa este de casier monetar și intră în funcţie de a primi confecţii din aur și a face contract de amanet. Vine clientul cu confecţia, după care o cercetăm din ce este, proba și după care este preţul pe care putem să îl acordăm, persoana prezintă buletinul de identitate și se verifică legalitatea, să corespundă cu poza din buletin. În toamna anului 2023, la lombard s-a prezentat Albu Ion cu o confecţie din aur alb, o verighetă care corespundea probei, confecţia avea o inscripţie în limba rusă ”Линия любви” și cu o pietricică tot înăuntru. Dânsa cunoaște, că este Albu Ion, deoarece el a prezentat buletinul de identitate. A fost întocmit un contract de amanet. În contract sunt indicate datele din buletin și suma obiectului predat (denumirea, obiectul, proba și gramajul predat). Când se întocmește contractul, în contract se indică data când persoana se prezintă. Suma care a fost eliberată nu își amintește.

La întrebarea avocatului, martorul a menționat, că procentul se dă conform tarifelor stabilite. Pentru gramul de aur alb se achită 570 lei.

La întrebarea inculpatului, martorul a indicat, că cine a restituit inelul nu cunoaște, era în decret. Persoana se prezintă cu contractul și buletinul și cu cecul și se restituie.

Martorul Peciorschi Denis, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat, că pe inculpat îl cunoaște, nu sunt rude. El lucrează în calitate de administrator la spălătoria auto, care se află în or. Anenii Noi, str. Concelierii Naţionale, 38. La spălătoria auto lucrează Albu Ion în calitate de spălător de mașini. Pe partea vătămată Tertiuc Ilie îl cunoaște, a făcut cunoştinţă la spălătoria auto, acesta fiind client permanent.

Prin luna octombrie a anului 2023, el a fost sunat de către Tertiuc Ilie, era duminică, data nu își amintește, Ilie i-a spus că i-a dispărut inelul. Tertiuc Ilie a lăsat mașina la spălat aproximativ cu 4-5 zile în urmă și după care l-a sunat peste vreo cinci zile și i-a spus că el a lăsat inelul în mașină și i-a dispărut. Dânsul i-a zis că se va duce și se va uita la înregistrările video, și poate spune că mașina lui Tertiuc Ilie a fost spălată de către Albu Ion. Din înregistrările video, nu a văzut nimic. El l-a întrebat pe Albu Ion despre inel și la care, Albu Ion i-a răspuns că el nu l-a luat. El nu l-a întrebat pe Albu Ion, dacă a văzut inelul în mașină, acesta l-a întrebat doar dacă a luat sau nu inelul. El nu își amintește dacă în acea perioadă, Tertiuc Ilie a mai adus mașina la spălătorie.

În afară de Albu Ion , după câte cunoaște, alt cineva nu a spălat automobilul lui Tertiuc Ilie. După ce dânsul a privit video înregistrările, el a discutat cu Ion și i-a spus că dânsul neagă acest fapt, și acesta i-a zis că el poate să vină să vadă înregistrările.

La întrebarea avocatului, martorul a menționat, că Tertiuc Ilie a telefonat peste 5-6 zile. Când a privit videourile, lui nu i s-a părut nimic suspect din partea persoanei care a spălat automobilul. Aspiratorul cu care se face curăţenie, se curăță și de 2-3 ori pe zi. Când a fost curăţat aspiratorul, nu s-a uitat la video la acest aspect. Nu a fost niciodată careva incidente de acest tip, de fiecare dată dacă se găsea ceva se restituia proprietarului. În acea zi au fost foarte multe mașini la spălătorie, în jur de 20 de mașini.

<u>Deși inculpatul nu și-a recunoscut vina, vinovăția acestuia a fost probată prin declarațiile părții vătămate și a martorilor menționate mai sus cît și prin următoarele probe prezentate de acuzare și cercetate în ședința de judecată:</u>

- proces-verbal de ridicare din 07.11.2023, acțiune procesuală, prin care a fost ridicată o verighetă de culoare alb combinat cu galben roșiatic cu o pietricică în interior și o inscripție „Линия любви”. *(f.d. 23)*

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 07.11.2023, acțiune procesuală, prin care s-a examinat un inel confecționat din metal auriu de culoare alb și auriu roșietic, pe interior având inscripția în limba rusă ”ФБКТ” proba de 585 și inscripția „Линия любви” și un desen micuț a unui omuleț într-un cerc cu o pietricică. *(f.d. 24-25)*

- proces-verbal de ridicare din 17.11.2023, acțiune procesuală, prin care a fost ridicată înregistrarea video de la lombardul din or. Anenii Noi str. Chişinăului 1, stocată pe un disc împachetat în plicul nr.1. *(f.d. 32-33)*

- ***procesul-verbal de examinare a obiectului din 28.11.2023***, acțiune procesuală, prin care s-a examinat înregistrarea video ridicată prin procesul verbal de ridicare de la lombardul din or. Anenii Noi str. Chişinăului 1 și stocată pe un disc, prin care se vede cum la 03.11.2023, aproximativ la orele 10.00, la filială vine Albu Ion şi vinde inelul din metal prețios, care a fost sustras din automobilul părții vătămate Tertiuc Ilie, iar pentru inel a primit suma de 2700 lei. *(f.d. 34-36)*

- proces-verbal de ridicare din 06.12.2023, acțiune procesuală, prin care a fost ridicată dispoziția de plată nr. 594 din 03.11.2023 și dispoziția de casă nr. 109879, anexate la cauza penală prin ordonanța din 06.12.2023. *(f.d. 39)*

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 06.12.2023, acțiune procesuală, prin care s-a examinat un copia autentificată a dispoziției de plată nr. 594 din 03.11.2023 și a dispoziției de casă nr.109879, anexate la cauza penală prin ordonanța din 06.12.2023. *(f.d. 40)*

- procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a obiectului din 24.11.2023, acțiune procesuală, prin care partea vătămată şi-a recunoscut inelul sustras care era poziționat sub numărul 2, după caracteristicile indicate în audiere că anume era din aur alb şi roşu şi că avea inscripția „Линия любви", precum şi că avea o pietricică în interior. *(f.d. 27)*

Corpuri delicte:

- inel confecționat din metal alb combinat cu roșu, iar pe interior având inscripția în limba rusă „Линия любви" cu o pietricică, anexat la cauza penală prin ordonanța din 07.11.2023. *(f.d. 26)*

De către acuzatorul de stat Podrez Serghei, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului Albu Ion vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate în baza art. 186 alin. (2) lit. d) din Codul penal, cu stabilirea prin prisma art. 70 și art. 72 din același cod a unei pedepse cu închisoare pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, solicită instanței de a aplica față de inculpat măsura preventivă arestul preventiv, fiind arestat Albu Ion din sala de judecată pentru punerea în executare a sentinței.

Corpul delict - inelul confecționat din metal alb combinat cu roșu, iar pe interior având inscripția în limba rusă „Линия любви" cu o pietricică, anexat la cauza penală prin ordonanța din 07.11.2023, de lăsat în posesia proprietarului, adică a părții vătămate Tertiuc Ilie.

Apărătorul inculpatului Albu Ion, avocata Leanca Liliana, în dezbateri judiciare a menționat, că probele care au fost prezentate de către partea acuzării nu dovedesc vinovăţia inculpatului. Inculpatul Albu Ion a declarat cum toate s-au întîmplat. Dânsul nu a avut intenția de a sustrage bunul, acesta s-a adresat la Lombard pentru a depune bunul care, ulterior, dacă va apărea stăpânul, îl va restitui. Solicită ca acţiunile inculpatului să fie recalificate în baza art. 352 alin. (1) Cod penal și a-i fi stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Inculpatul Albu Ion, în ultimul cuvânt a indicat că recunoaște, că el a dus inelul la lombard, trebuia să anunţe stăpînul, el lucrează din an. 2020 și nu a fost nici un caz ca să dispară ceva. Nu a recunoscut părţii vătămate pe motiv că îi era rușine, dar el a doua zi s-a dus și l-a restituit. De cele comise îi pare rău.

Analizând probele administrate de către organul de urmărire penală şi cercetate în şedinţa de judecată prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, în virtutea cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanţa de judecată, apreciindu-le conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, ajunge la concluzia că inculpatul Albu Ion a săvîrşit infracţiunea incriminată.

Potrivit Recomandării nr.(94)12 a Comitetului de Miniștri către statele membre ale Consiliului Europei privind independența, eficiența şi rolul judecătorului, judecătorii au obligația şi trebuie să dețină puterea de a exercita responsabilitățile judiciare ce le revin în scopul de a se asigura de aplicarea corectă a legii şi instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient şi rapid.

Potrivit art. 50 din Codul penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracţionale şi a persoanelor care le-au săvîrşit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrîngere prevăzute de lege.

Conform art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvîrşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de legea penală.

În conformitate cu dispozițiile art. 8 din Codul de procedură penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte „*erga omnes*", iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Potrivit art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Prin urmare, fiind cercetate în conformitate cu art. 101 alin. (l) şi (2) din Codul de procedură penală, în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale.

Conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

În conformitate cu art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 din Codul de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanţa de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele au fost lichidate şi apreciate corespunzător.

Sentinţa de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentinţa de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

În concordanţă cu dispoziţia art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Modificarea învinuirii în instanţa de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situaţia inculpatului şi nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii în sensul agravării situaţiei inculpatului se admite numai în cazurile şi în condiţiile prevăzute de prezentul cod.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare, conform ordonanţei din 07 noiembrie 2023. *(f.d.1)*

În contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, instanța constată că lui Albu Ion i-a fost adusă la cunoștință atât *natura şi cauza acuzației* în materie penală, cât şi probele pe care se fundamentează aceasta, inclusiv într-o limbă accesibilă acestuia, prin ordonanța de punere sub învinuire din 15 decembrie 2023 (f.d. 96) şi rechizitoriul întocmit (f.d. 101-105).

În motivarea sentinței, instanța de judecată şi-a bazat constatările sale pe probele verbale şi în scris prezentate, dar şi în analiza faptului, dacă acuzările au fost sau nu bine justificate conform standardului de dovadă „*în afara dubiilor rezonabile*", or astfel de dovadă poate rezulta doar din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare şi concordante sau similare prezumției de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (*hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978*).

La fel, Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr. 18 din 22 mai 2017, la paragraful 70, menționează că libera apreciere a probelor nu înseamnă arbitrariu, ci libertatea de a aprecia probele în mod rezonabil și imparțial, iar rezultatele aprecierii probelor sunt expuse de către instanța de judecată în acte procedurale, care trebuie să fie motivate în mod obiectiv și sub toate aspectele potrivit legii.

În același timp, Curtea Constituțională reiterează că referitor la procesul de apreciere a probelor, în jurisprudența Curții Europene s-a conturat standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă" („*beyond reasonable doubt*"), care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul (*hotărârea CEDO Bragadireanu v. România, din 6 decembrie 2006; hotărârea CEDO Orhan v. Turcia din 18 iunie 2002; hotărârea CEDO Irlanda v. Regatul Unit din 18 ianuarie 1978*).

Adițional, Curtea menționează că acest standard de probă poate fi pe deplin înțeles doar prin raportare la principiul *in dubio pro reo*, care, la rândul său, constituie o garanție a prezumției de nevinovăție. (*pct. 78-80 din Hotărîrea CC nr. 18 din 22 mai 2017*).

Astfel, potrivit art. 8 alin. (3) din Codul de procedură penală, concluziile despre vinovăţia persoanei de săvîrşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condiţiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, *inculpatului*.

La fel, conform pct. 102 al hotărârii Curții Constituționale nr. 3 din 23 februarie 2016, se consacră că procesul judiciar trebuie să fie guvernat de principii fundamentale, cum ar fi "legalitatea, prezumţia nevinovăţiei, aflarea adevărului, oficialitatea, garantarea libertăţii şi siguranţei persoanei, dreptul la un proces echitabil prin garantarea dreptului la apărare şi al egalităţii părţilor în proces".

Concomitent, Curtea prin hotărârea sa nr. 10 din 16 aprilie 2010 privind revizuirea hotărârii nr. 16 din 28 mai 1998, a stabilit că „*principiile şi normele unanim recunoscute ale dreptului international, tratatele internaţionale ratificate şi la care Rep. Moldova a aderat sunt parte componentă a cadrului legal al ţării şi devin norme de drept intern*", iar în sensul acestei interpretări, dreptul intern şi cel international reprezintă un tot întreg, astfel că prin aderarea la Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, a cărei interpretare

se asigură de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, jurisprudenţa acesteia devine parte a dreptului intern, făcând parte din dreptul accesoriu la tratatul internaţional (*soft law*).

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenţie, în dreptul la un proces echitabil se atribuie şi necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei*, *Vandehurk contra Olandei*, *Ruiz Torija contra Spaniei* și *Boldea contra Românie*i, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a menționat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței* și *Van de Hurk împotriva Olandei*).

În acest mod, analizând cumulul de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului, ale părţii vătămate şi ale martorilor, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii, veridicităţii şi coroborării lor, instanța constată că faptele incriminate în rechizitoriu conform art. 186 alin. (2) lit. d) din Codul penal, pentru care Albu Ion a fost trimis în judecată există, au fost săvârșite de acesta şi întrunesc semnele obligatorii ale componenţei de infracţiune nominalizate, potrivit argumentelor expuse *infra.*

Astfel, Albu Ion *****, la 02.11.2023, în perioada orelor 14:00-16:00, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, acționând prin intenție directă, conștientizând pericolul social al acțiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile şi dorind în mod conștient survenirea acestora, folosindu-se de momentul, că nu este observat de nimeni, pe ascuns a sustras, din automobilul de model ”BMW”, cu numărul de înmatriculare ”QXX 015”, care a fost parcat pe teritoriul spălătoriei auto de pe str. Consilierii Naţionale, 38, or.Anenii Noi, o verighetă confecționată din metal prețios, ce îi aparține lui Tertiuc Ilie, cauzându-i ultimului o daună materială în proporții considerabile în valoare de 10000 lei.

Articolul 186 alin. (2) lit. d) din Codul penal, la momentul săvârșirii infracțiunii incriminate în speță şi în prezent stabilește răspunderea penală pentru „furtul”, adică pentru sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, iar potrivit rechizitoriului, fapta a fost comisă la 02.11.2023.

Totodată, conform art. 113 din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza *Kokkinakis vs Grecia* din 25 mai 1993, CtEDO a statuat că „*(...) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală*”.

Respectiv, cu privire la învinuirea adusă inculpatului, instanța apreciază că probele pe care se bazează învinuirea adusă de acuzatorul de stat pe acest capăt de acuzare sunt suficiente, bazate pe faptul că a fost comis furtul, or potrivit dispoziției infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) din Codul penal, se deduce că latura obiectivă a acestei fapte prejudiciabile are următoarele semne distincte: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acţiunea de luare ilegală şi gratuită; 2) urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu, care are un caracter considerabil; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile; 4) modul ascuns, iar latura subiectivă a infracțiunii se realizează prin intenție directă, cu prezenţa scopului de cupiditate.

Cît privește solicitarea apărării cu privire la recalificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 352 alin. (1) Cod Penal, instanţa o respinge ca fiind neîntemeiată or, din totalitatea și multitudinea probelor prezentate și cercetate în ședințele de judecată rezultă cu certitudine faptul că Albu Ion *****, la 02.11.2023, în perioada orelor 14:00-16:00, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, acționând prin intenție directă, conștientizând pericolul social al acțiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile şi dorind în mod conștient survenirea acestora, folosindu-se de momentul, că nu este observat de nimeni, pe ascuns a sustras, din automobilul de model ”BMW”, cu numărul de înmatriculare ”QXX 015”, care a fost parcat pe teritoriul spălătoriei auto de pe str. Consilierii Naţionale, 38, or.Anenii Noi, o verighetă confecționată din metal prețios, ce îi aparține lui Tertiuc Ilie, cauzându-i ultimului o daună materială în proporții considerabile în valoare de 10000 lei.

Partea apărării a avut posibilitatea de a prezenta probe şi a-şi susţine cauza nefiind plasată într-o poziţie net dezavantajată faţă de acuzare.

Or, conform art. 24 Cod de procedură penală părţile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesual penală cu posibilităţi egale pentru susţinerea poziţiei lor.

La caz, instanţa de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumţiei nevinovăţiei, cercetînd nemijlocit toate probele prezentate, constată că, vinovăţia lui Albu Ion ***** în comiterea infracţiunii incriminate a fost confirmată incontestabil prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată şi care nu prezintă careva dubii.

Astfel, instanța examinând infracțiunea incriminată lui Albu Ion, prin prisma elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) din Codul penal, conchide în privința prezenței elementelor infracțiunii, or acuzarea a probat vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate și anume modul și în ce circumstanțe a săvârșit furtul.

Vinovăția inculpatului se confirmă prin cele relatate de partea vătămată Tertiuc Ilie și martorii audiați în cadrul ședințelor de judecată: Cuciuc Alina, Peciorschi Denis, declarațiile acestora, fiind coroborate în ansamblu și cu declarațiile inculpatului, cît și cu mijloacele materiale de probă, anexate la materialele cauzei, și creează incontestabil convingerea că Albu Ion a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) din Codul penal.

Astfel, partea vătămată Tertiuc Ilie, în ședința de judecată a declarat că ”*prin luna octombrie 2023, a lăsat automobilul BMW, cu nr/î QXX015, la spălătoria auto din Anenii Noi, ca să fie curăţat. Ulterior, pe la orele 16:00, a venit şi a luat automobilul şi de urgenţă a plecat la Chişinău. În weekend, a fost implicat în menţinerea ordinii publice, ce ţine de birourile de votare, era implicat în s. Maximovca, r. Anenii Noi. Era duminică, data de cinci, după câte îşi aminteşte, discuta cu o persoană la telefon și se uita prin automobilul său personal, unde a depistat lipsa inelului. După care, a căutat mai amănunţit prin automobil și nu a depistat inelul.*

Ulterior, a sunat șeful de la spălătoria auto și a cerut numărul de telefon a persoanei, care a spălat automobilul său. Pe acea persoană îl chema Ion, la care dânsul l-a telefonat pe Ion și l-a întrebat, dacă nu el a luat inelul din automobil, l-a telefonat de mai multe ori.

În ziua de luni, a sunat și a înregistrat informaţia, că i s-a sustras inelul din automobil, după care colegii săi în urma investigaţiilor, au stabilit că Ion a dus inelul la lombardul care se află în or. Anenii Noi.

Partea vătămată a menționat, că persoana cu nume Ion, care a spălat automobilul său este în sala de ședință. El a venit după automobil practic când finisa spălarea automobilului. Acesta l-a sunat pe Ion şi l-a întrebat de inel şi să se uite în aspirator, la care Ion a zis că nu l-a luat el, va verifica canalizarea unde ei aruncă gunoiul. Aceasta a fost pe data de cinci. Inelul se afla în centrul maşinii. Lângă frâna de mâină este ca o scrumieră, acolo dânsul păstrează bănuţi şi acolo era şi inelul.

Partea vătămată a indicat, că a depistat lipsa inelului după 3-4 zile. A fost pe data de 2. Acesta l-a întrebat pe Ion, dacă nu a găsit inelul. Din comunicarea cu Ion, el a zis că va verifica. Dânsul a vorbit cu proprietarul spălătoriei, care îl cheamă Denis, în privinţa inelului. Denis a zis că la fel a discutat cu Ion, la care Ion a zis că nu a găsit nimic".

Martorul Cuciuc Alina, în şedinţă de judecată a declarat că "*pe inculpat îl cunoaşte, şi că activează la Lombard Anenii Noi, care se află pe str. Chişinăului. Funcţia sa este de casier monetar şi intră în funcţie de a primi confecţii din aur şi a face contract de amanet. În toamna anului 2023, la lombard s-a prezentat Albu Ion cu o confecţie din aur alb, o verighetă care corespundea probei, confecţia avea o inscripţie în limba rusă "Линия любви" şi cu o pietricică tot înăuntru. A fost întocmit un contract de amanet. Suma care a fost eliberată nu îşi aminteşte."*

Totodată, răspunzînd la întrebările adresate în cadrul ședinței de judecată inculpatul Albu Ion a declarat că *"la spălătorie lucrează din 2020. Pe perioada de activitate au mai fost cazuri cînd a găsit bunuri, dar au fost restituite înapoi. De această dată, el avea nevoie de bani ca să achite pentru operaţie, din această cauză, nu a restituit bunul proprietarului. Dacă apărea stăpânul, el dorea să restituie bunul. Inelul nu l-a luat din maşină. Când a găsit inelul, el nu ştia că este a lui Tertiuc Ilie. Când făcea curăţenie, a auzit că ceva a căzut în aspirator. Când a curăţat aspiratorul, a găsit şi bănuţi. Nu a restituit inelul în timp ce l-a întrebat administratorul, pentru că acesta s-a gândit că se va duce a doua zi la lombard şi îl va restitui proprietarului, pentru că era duminică. El atunci nu s-a gândit ca să spună că a găsit inelul, pentru că îi era ruşine. Pentru operaţie avea nevoie de 7000 lei. Operaţia a fost pentru data de 10.11.2023".*

În contextul aprecierii declarațiilor inculpatului Albu Ion şi a mijloacelor de probă, coroborate între ele, instanța relevă că acestea susțin în parte cele expuse prin rechizitoriu cu referire la săvârșirea infracțiunii, iar explicațiile inculpatului sunt vădit însoțite de un grad înalt de subiectivism în scopul apărării sale şi/sau reducerii gradului de sancționare a sa, or anume inculpatul cunoscând cel mai bine circumstanțele cazului, fiind apt de a furniza cea mai corectă informație şi acceptând acest lucru, a relatat evenimentele în mod alterat, cu diferențe semnificative în raport cu alte probe, acesta fiind astfel tentat să denatureze informația cunoscută în interesul său.

În context, conform art.1 alin.(3) din Codul de procedură penală, instanţele judecătoreşti în cursul procesului sînt obligate să activeze în aşa mod încît nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Tot prin Hotărârea nr. 18 din 22 mai 2017, pct. 74, Curtea reține că o sentință de condamnare poate fi dată doar în situația când toate probele în apărare au fost combătute de către probele în acuzare, fiind înlăturate *toate* dubiile privind nevinovăția persoanei, iar în acest

context, instanța reține că prezumția de nevinovăție a inculpatului a fost răsturnată în cazul dat, prin probele administrate şi apreciate în ședința de judecată.

Instanța de judecată constată că inculpatul Albu Ion a atentat la *obiectul juridic special* al acestei infracțiuni, care îl formează relaţiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Obiectul material al infracțiunii imputate inculpatului îl reprezintă inelul ce aparține cu drept de proprietate părții vătămate.

Sub aspectul *laturii obiective*, a componenței infracțiunii incriminate lui Albu Ion, instanța de judecată constată, că acțiunea făptuitorului este manifestată prin intenția sa certă de a sustrage pe ascuns bunul altei persoane şi care se comprimă prin descrierea semnelor distincte: a) fapta prejudiciabilă care constă în acţiunea de luare ilegală şi gratuită; b) urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu, care are un caracter considerabil; c) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile; d) modul ascuns.

În acord cu alin. (2) art. 126 CP RM, *caracterul considerabil* sau esenţial al daunei cauzate se stabileşte luîndu-se în considerare valoarea, cantitatea şi însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială şi venitul acesteia, existenţa persoanelor întreţinute, alte circumstanţe care influenţează esenţial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor şi intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea de furt este una intenționată, iar conținutul intenției trebuie examinat şi determinat, stabilit din materialele faptei, adică prin aprecierea tuturor elementelor laturii subiective.

Concluzia privind conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei *(dolus ex re)*, adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, precum şi din studierea caracterului scopului inculpatului.

Infracţiunea prevăzută la art.186 alin. (2) lit. d) CP RM este o infracţiune materială. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul a obținut posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile luate.

Din punct de vedere al calității de *subiect* al infracțiunii, instanța statuează, că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani, iar la caz, instanța atestă că inculpatul Albu Ion a fost identificat prin extrasul din Registrul de Stat al Populației (f.d.83) şi este născut la *****, nu se află la evidența medicului psihiatru şi/sau narcolog (f.d.49,50) şi astfel întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate.

Aşadar, instanța de judecată consideră necesar ca Albu Ion să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) din Codul penal, reieșind din considerentele enumerate *supra*, precum şi din totalitatea probelor examinate şi constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează şi se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert săvârșirea faptelor de către Albu Ion, invocate în rechizitoriu.

În condițiile specificate, reieșind din circumstanțele faptice descrise în speță, de prevederile art. 186 din Codul penal şi a art. 24 alin. (1) din Constituție, instanța de judecată conchide că în acţiunile inculpatului Albu Ion sunt întrunite toate semnele şi elementele constitutive obligatorii ale infracțiunii de *„furtul”*, cu încadrarea juridică conform componenței de infracțiune prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) din Cod penal – *„Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”* şi prin

urmare, se stabilește atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea lui Albu Ion la răspundere penală.

Concomitent, instanța de judecată va reține și raționamentele CtEDO în cauză, unde pentru a stabili dacă procesul a fost echitabil, Curtea a luat în considerare procedura în ansamblul său și verifică respectarea nu numai a dreptului la apărare, ci și a interesului public și al victimelor ca *autorii infracțiunii să fie trimişi corespunzător în judecată*.

Cu privire la pedeapsă

De către acuzatorul de stat, Podrez Serghei, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului Albu Ion vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate în baza art. 186 alin. (2) lit. d) din Codul penal, cu stabilirea prin prisma art. 70 și art. 72 din același cod a unei pedepse cu închisoare pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Apărătorul Leanca Liliana, în dezbaterile judiciare a soliciat ca acţiunile inculpatului să fie recalificate în baza art. 352 alin. (1) Cod penal și a-i fi stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Potrivit art. 24 alin.(2) CPP, instanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decît interesele legii.

În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin. (1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni.

În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În acest sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa trebuie privită ca *„preţul”* pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității şi cel al echității lor.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni şi va constitui o garanție şi o asigurare că drepturile şi libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate *(adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri)*, potrivit căreia „natura şi durata sancțiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

Privind gravitatea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) din Codul penal, săvârșită de către inculpat, instanța, conform art. 16 din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, comise cu intenție.

Instanța de judecată reține, că infracțiunea nominalizată comisă de către inculpat face parte din domeniul relațiilor de ocrotire a valorii fundamentale, garantate inclusiv prin Constituție, şi anume dreptul la proprietate privată.

Totodată, instanța de judecată reține că inculpatul a comis infracțiunea în lipsa circumstanțelor atenuante prevăzute de art. 76 din Codul penal şi în prezența circumstanței agravante prevăzute la art. 77 alin. (1) lit. a) din Codul penal, adică *„săvîrşirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similară sau pentru alte fapte care au relevanţă pentru cauză*”.

Inculpatul a fost anterior judecat astfel:

- prin sentința Judecătorie Călărași din 24.11.2010, în baza art.186 alin.(2) lit. c) CP, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani în penitenciar de tip semiînchis cu aplicarea art. 90 CP, pe un termen de probă de un an;

- prin sentința Judecătoriei Călărași din 23.03.2012, în baza art.186 alin.(2) lit. c) și d) CP, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de doi ani cu aplicarea art.85 CP, prin adăugarea parțială a părții neexecutate prin sentința Judecătoriei Călărași din 24.11.2010 și a-i stabili pedeapsă definitivă sub formă de 2 (doi) ani și 3 (trei) luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis;

- prin sentința Judecătoriei Șoldănești din 10.12.2012, în baza art.145 alin.(1) CP și art.186 alin.(2) lit. c) și d) CP, stabilindu-i pedeapsă în temeiul art.84 CP pe un termen de 9 (nouă) ani cu aplicarea art.85 CP, adăugată parțial din pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Călărași din 23.03.2012, sub formă de închisoare 6 (șase) luni, cu stabilirea definitivă pe un termen de 9 (nouă) ani și 6 (șase) luni în penitenciar de tip semiînchis;

- prin sentința Judecătoriei mun. Bălți din 20.06.2014, în baza art.186 alin.(2) lit. b), c) și d) CP, stabilindu-i pedeapsă în temeiul art. 84 alin.(4) CP pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial a pedepselor aplicate prin sentința Judecătoriei Șoldănești din 10.12.2012 și a-i stabili pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 10 (zece) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis;

- prin sentința Judecătoriei mun. Bălți (sediul Central) din 22.03.2018, în baza art.321 CP, stabilindu-i pedeapsă în temeiul art.85 alin.(1) CP, pentru concurs de sentințe, prin cumul parțial a pedepselor aplicate, prin cumularea pedepselor stabilite, prin sentința respectivă și prin sentința Judecătoriei Bălți din 20.06.2014, pedeapsă definitivă sub formă de închisoare de 10 (zece) ani și 6 (șase) luni, iar în baza art.62 alin.(4) CP, pedeapsa stabilită prin sentința respectivă urmează a fi executată în penitenciar de tip închis;

- prin încheierea Judecătoriei Soroca din 19.12.2016, s-a admis demersul Penitenciarului nr.6 din Soroca în baza art.13 alin. (1) lit. b) din Legea privind Amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la Proclamarea Independenței R.M din 29.07.2016, în vigoare din 09.09.2016, prin sentința judecătoriei Bălți din 20.06.2014, s-a redus cu ¼ termenul de pedeapsă în parte de 5 (cinci) ani 9 (nouă) luni și 23 zile neexecutată la data intrării în vigoare a prezentei legi, sfârșitul termenului de pedeapsă devenind 20.01.2021;

- prin încheierea Judecătoriei Cahul din 21.01.2020, s-a constatat deținerea în condiții contrare art.3 CEDO în calitate de prevenit în P-16, în perioada 05.07.2012-10.12.2012, adică pentru 158 de zile, iar în perioada 11.12.2012 până la 02.12.2018-17.12.2018-13.01.2019, în final a reduce pedeapsa neexecutată cu 508 zile în calitate de condamnat în penitenciarele nr.17, 11, 6, cu reducerea din pedeapsa neexecutată pentru detenție în condiții contrare art.3 CEDO, eliberându-l pe acesta din stare de detenție.

Astfel instanța constată, că inculpatul Albu Ion are antecedente penale nestinse, ceea ce conturează concluzia că acțiunile comise de către inculpat, încadrate în prevederile alt. 186 alin. (2) lit. d) din Cod penal au fost comise în stare de recidivă.

Potrivit art. 34 alin. (1) din Codul penal, se consideră recidivă comiterea cu intenţie a uneia sau mai multor infracţiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracţiune săvîrşită cu intenţie.

Subsecvent, temeiuri pentru liberarea inculpatului de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal la fel nu au fost stabilite.

În continuare, instanța de judecată conchide că art. 186 alin. (2) lit. d) din Cod penal stabilește la data comiterii infracțiunii şi în prezent o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de la 650 la 1350 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani.

În acest mod, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal şi din cele nominalizate *supra*, precum şi din sancțiunea imperativă a normei penale, instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului, dar şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către condamnaţi, este doar aplicarea unei pedepse sub formă închisoare, care este una echitabilă în raport cu persoana acestuia şi cu infracţiunea săvârşită în privinţa proprietății părţii vătămate, iar

în acelaşi timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Totodată, instanţa reţine faptul că utilizarea unei pedepse privative de libertate, nu va crea inculpatului repercusiuni psiho-emoționale, ultimul neavând probleme de sănătate, care ar împiedica executarea pedepsei cu închisoare, dar şi va fi asigurată o probabilitate mai înaltă de adoptare a unui comportament mai puţin riscant şi nedelincvenţial în viitor atât pentru el, cât şi pentru terţe persoane.

Astfel, reieșind din cele menționate supra, instanța va aplica în privința inculpatului Albu Ion pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) din Codul penal, o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2(doi) ani.

În acelaşi timp, în ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată în cazul condamnării inculpatului, în conformitate cu prevederile art. 72 din Codul penal, dispune pentru Albu Ion, executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Pedeapsa aplicată corespunde, atît principiului proporționalității, cît și scopului urmărit de a restabili echitatea socială, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni.

Termenul ispășirii pedepsei lui Albu Ion urmează a fi calculat din data pronunțării sentinței.

La fel, în privința lui Albu Ion urmează a fi aplicată măsura preventivă sub formă de arest preventiv, cu luarea acestuia sub strajă din sala de judecată, care se va menţine până la data rămânerii definitive a sentinţei.

Cu privire la mijloacele materiale de probă

Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la mijloacele materiale de probă.

În dezbateri judiciare, procurorul a solicitat ca Corpul delict - inelul confecționat din metal alb combinat cu roșu, iar pe interior având inscripția în limba rusă „Линия любви” cu o pietricică, anexat la cauza penală prin ordonanța din 07.11.2023, de lăsat în posesia proprietarului, adică a părții vătămate Tertiuc Ilie.

Referitor la mijloacele materiale de probă, instanța de judecată reține că prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 07.11.2023, a fost recunoscut în calitate de corp delict obiectul enumerat *supra*, în privința pertinenței căruia, instanța s-a expus şi l-a apreciat anterior ca fiind pertinent cauzei penale.

În continuare, instanța statuează cu referire la corpurile delicte că potrivit art. 162 alin. (1) pct. 1), 3) şi 4) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

În aceste condiţii, instanța consideră că inelul confecționat din metal alb combinat cu roșu, iar pe interior având inscripția în limba rusă „Линия любви” cu o pietricică, anexat la cauza penală prin ordonanța din 07.11.2023, e necesar de a fi lăsat în posesia proprietarului, Tertiuc Ilie.

Acțiune civilă nu a fost înaintată. Cheltuieli judiciare nu au fost suportate.

În conformitate cu prevederile articolelor 162, 176, 185, 191, 227-229, 329, 340, 384-390, 392-395 și 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se recunoaște vinovat **Albu Ion** *****, a.n. *****, IDNP *****, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) din Codul penal, se condamnă şi i se stabilește o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2(doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu arestarea acestuia din sala de judecată.

Termenul ispășirii pedepsei lui **Albu Ion** ***** a-l calcula din data pronunțării sentinței – 26 februarie 2024.

În privința lui **Albu Ion** ***** se aplică măsura preventivă – arestul preventiv, cu luarea acestuia sub strajă din sala de judecată și menținerea în stare de arest până la data rămânerii definitive a sentinței.

În temeiul art. 162 CPP, corpul delict inelul confecționat din metal alb combinat cu roșu, iar pe interior având inscripția în limba rusă „Линия любви” cu o pietricică, anexat la cauza penală prin ordonanța din 07.11.2023, de lăsat în posesia proprietarului, Tertiuc Ilie.

Sentinţa este cu drept de apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 15(cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Anenii Noi.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Nicolae Ghedrovici
Copia corespunde originalului, judecător *Nicolae Ghedrovici*